

Отъ това начяло воденъ, сторихъ и азъ да издамъ редъ книжки за употребление въ нашите училища, като започенвамъ отъ настоящата, за първото отдѣление, съ намѣрене да продължавамъ и за други отѣления и класове до най послѣдни; тъй щото да могатъ да служатъ, като читанки и хрестоматии при изучванието на българския ни языкъ.

Цѣльта и желанието ми е да ся тури на поздравы основы и да ся въспроизведе изучванието на българския нашъ языкъ, което до сега е било твърдѣ занемарено. Опытъ-тъ ще покаже, до колко ще може да се постигне цѣльта ми съ издаванието на тѣзи книжки, въ тѣхъ може да има нѣкакви излишности, а въ нѣщо и не достатки; но за пръвъ пътъ инакъ неможаше и да бѫде: въ преподаванието могатъ по-лесно да ся узнаютъ и да се забѣлѣжатъ, за да ся поисправятъ до възможност тѣзи недостатки; за това съ благодарение быхъ приелъ всякъ справедливъ забѣлѣжъ отъ хора вѣщи по тѣхъ чистъ.

Азъ считамъ необходимо, за сега, поне отначало да ся изучава языка до подробности. Господа учителитѣ не ще сторятъ злѣ, мысля, ако при обясняванието непознатытѣ думи на дѣцата ся взематъ да имъ порасправятъ, до колкото знаютъ и до колкото видятъ че ся способни да приематъ, и онѣзи известни думы, които въ разны-тѣ мяста на отечеството ны различно ся изговорятъ; но само тия, които сѫ отъ Българския т. е. славенския корень, за да могатъ да се обобщаватъ и изучаватъ: съ тѣзи цѣль сѫ направени отмѣтки при всякой урокъ. Ако подобни разяснения ставатъ съответно съ възрастта на дѣцата; тѣ могатъ много думи да запомнятъ; а по тозъ начинъ языка ся обогатява и главно обединява ся.

Пловдивъ, 1 Августъ 1883 год.

П. Р. СЛАВЕЙКОВЪ.